

แนวทางการปฏิบัติราชการจาก
คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

แพ่ง อาญา คำอธิบาย

คำนำ

สำนักงานศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งในการวิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดีปกครองเพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๗๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งที่ผ่านมาสำนักงานศาลปกครองได้จัดทำเอกสารเผยแพร่ให้กับหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐสำหรับเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการเป็นประจำทุกปีสำหรับในปีนี้ สำนักงานศาลปกครองได้จัดทำ “แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖” ในรูปแบบ E-Book โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่หลักกฎหมายจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดให้กับหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนผู้สนใจทั่วไปในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยจัดรูปแบบเนื้อหาให้อ่านง่าย สดวก และสามารถนำหลักกฎหมายไปปรับใช้ในการปฏิบัติราชการและศึกษาค้นคว้าได้ต่อไป

สำนักงานศาลปกครองหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ให้กับหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการได้ตามสมควร

(นายประพัฒน์ ตันสุวรรณนท์)
เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

๑. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับการควบคุมอาคารและการผังเมือง.....	๑
๑.๑ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีการคำนวณพื้นที่ของอาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่ง.....	๒
๑.๒ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีการพิจารณาอนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลงอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร.....	๓
๑.๓ แนวทางปฏิบัติราชการกรณีการก่อสร้างผนังที่บตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร.....	๔
๑.๔ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีมีการก่อสร้างอาคารที่ไม่เป็นไปตาม ตามแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตและฝ่าฝืนต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ซึ่งผู้ก่อสร้างอาคารได้ขายอาคารดังกล่าวให้กับบุคคลอื่นแล้ว.....	๕
๑.๕ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีผู้ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการควบคุม อาคารไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่สั่งให้รื้อถอนอาคาร.....	๖
๑.๖ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารตึกแถว และข้อพิจารณาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในกรณีมีการฝ่าฝืนกฎหมายเรื่องที่ว่าง.....	๗
๑.๗ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการพิจารณาใช้บังคับกฎหมาย เกี่ยวกับการควบคุมอาคารกรณีกฎหมายมีการแก้ไขภายหลังจากที่มีการออกใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารแล้ว และข้อพิจารณา เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในกรณีมีการฝ่าฝืนกฎหมายเรื่องระยะห่าง.....	๘
๒. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลภาครัฐ.....	๑๐
๒.๑ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการแจ้งการครบกำหนด ที่จะมีสิทธิขอรับการประเมินเพื่อเลื่อนระดับให้สูงขึ้น.....	๑๑
๒.๒ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการแต่งตั้งหัวหน้าพยาบาล.....	๑๒
๒.๓ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการนับระยะเวลา การปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ในโรงเรียน นายร้อยตำรวจกรณีลาศึกษาต่อต่างประเทศ.....	๑๓

๒.๔ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลา ไปถือศีล และปฏิบัติธรรมตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐.....	๑๔
๒.๕ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ในระหว่างที่ข้าราชการตำรวจถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ.....	๑๕
๒.๖ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการรับสมัครคัดเลือกกรณี มีเหตุพิเศษที่ไม่ต้องสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งครูผู้ดูแลเด็ก.....	๑๖
๓. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิด.....	๑๗
๓.๑ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน ที่ถูกเวนคืนโดยมิได้มีการจ่ายเงินค่าทดแทน.....	๑๘
๓.๒ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนกรณียาสูญหายจากห้องยา.....	๑๙
๓.๓ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน จากเจ้าหน้าที่โดยการอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติ ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙.....	๒๐
๓.๔ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับอายุความการออกคำสั่งแก้ไข จำนวนค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง.....	๒๑
๔. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง.....	๒๒
- แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเลิกสัญญาจ้าง พนักงานจ้างตามภารกิจ กรณีมีผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ที่มีค่าเฉลี่ยของผลการประเมินติดต่อกัน ๒ ครั้ง ต่ำกว่าระดับดี.....	๒๓
๕. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการ.....	๒๔
๕.๑ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับสิทธิการได้รับสิทธิให้นำหลักฐาน การชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้าน.....	๒๕
๕.๒ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการจ่ายเงินตามพระราชกฤษฎีกา เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓.....	๒๖
๕.๓ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลของ คู่สมรสซึ่งมีสิทธิประกันสังคม.....	๒๗
๕.๔ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเพิกถอนคำสั่งอนุมัติเงินประจำ ตำแหน่งประเภทผู้บริหารและเงินค่าตอบแทนพิเศษ.....	๒๘

๑.

**แนวทางการปฏิบัติราชการจาก
คดีพิพาทเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร
และการผังเมือง**

๑. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร และการผังเมือง

๑.๑ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีการคำนวณพื้นที่ของอาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่ง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๑๒๗/๒๕๖๖)

เมื่อกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลง การใช้อาคารบางชนิด หรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบล หนองบัว ตำบลบางโขมด และตำบลบ้านครัว อำเภอบ้านหม้อ และตำบลเวียงราง และตำบลบ้านยาง อำเภอเสนาห์ จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีวัตถุประสงค์ เพื่อควบคุมการก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลง การใช้อาคารพาณิชย์กรรม ประเภทค้าปลีกค้าส่ง ซึ่งเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบกับ ข้อ ๒ (๒) ของกฎกระทรวงกำหนดอาคารประเภทควบคุมการใช้ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยได้กำหนดบริเวณ ขนาดพื้นที่ใช้สอยอาคารและหลักเกณฑ์การก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลง การใช้เป็นอาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งให้มีความสอดคล้องในแต่ละท้องที่ โดยมีได้กำหนดวิธีการคิดคำนวณพื้นที่ของอาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งไว้เป็นการเฉพาะ ในการคิดคำนวณพื้นที่ของอาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งตามกฎหมายดังกล่าวเพื่อพิจารณา คำขออนุญาตก่อสร้างอาคารของเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงต้องนำวิธีการคิดคำนวณพื้นที่ตามข้อ ๑๒ ของกฎกระทรวงกำหนดอาคารประเภทควบคุมการใช้ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาใช้บังคับ โดยต้องนำพื้นที่ทางเดิน ห้องน้ำ หรือพื้นที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการและอยู่ภายในอาคารนั้นมารวมคำนวณด้วย

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/yPPASU>

๑.๒ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีการพิจารณาอนุญาตก่อสร้าง ตัดแปลงอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร (คำพิพากษา ศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๒๔๔/๒๕๖๖)

กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง มีเจตนารมณ์การบังคับใช้ที่แตกต่างกัน ซึ่งในการพิจารณาว่าการก่อสร้างอาคารที่ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารสามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้หรือไม่ ย่อมต้องพิจารณาดูที่ตัวอาคาร โครงสร้างอาคาร ฯลฯ ไม่ได้ดูที่วัตถุประสงค์ของการใช้อาคารว่าใช้อาคารไปในเรื่องใด ดังนั้น การที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารให้เหตุผลในการวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารว่า อาคารดังกล่าวไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้เพราะการใช้ประโยชน์ขัดกับกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง จึงย่อมเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ เนื่องจากปราศจากเหตุผลอันสมควร

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/809nXL>

๑.๓ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีการก่อสร้างผนังที่บตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๓๙๓/๒๕๖๖)

กรณีที่มีการก่อสร้างอาคารด้านที่ติดกับที่ดินของบุคคลอื่นต้องทำเป็นผนังที่บตามความในข้อ ๕๐ วรรคสอง ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แม้จะมีการก่อสร้างตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยใช้โครงเหล็กกรุแผ่นไฟเบอร์ซีเมนต์ตีครอบส่วนที่เป็นหน้าต่าง ช่องระบายอากาศ และช่องแสงของอาคารเพื่อให้เป็นผนังที่บ แต่เมื่อข้อเท็จจริงยังคงปรากฏว่า ผนังอาคารด้านที่ติดกับที่ดินของบุคคลอื่นยังมีช่องซึ่งลม อากาศ และแสงสามารถไหลผ่านเข้าออกได้เช่นเดิม การมีโครงเหล็กกรุแผ่นไฟเบอร์ซีเมนต์ตีครอบส่วนที่เป็นหน้าต่าง ช่องระบายอากาศ และช่องแสง จึงถือไม่ได้ว่าได้ทำให้เป็นผนังที่บตามความในข้อ ๕๐ วรรคสองดังกล่าว การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ดำเนินการตามมาตรา ๔๐ (๓) ประกอบกับมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มีคำสั่งหรือดำเนินการอื่นใดให้เจ้าของอาคารแก้ไขเปลี่ยนแปลงผนังอาคารด้านดังกล่าวให้เป็นผนังที่บตามข้อ ๕๐ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงย่อมเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/OQS7WM>

๑.๔ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีมีการก่อสร้างอาคารที่ไม่เป็นไปตามแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตและฝ่าฝืนต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ซึ่งผู้ก่อสร้างอาคารได้ขายอาคารดังกล่าวให้บุคคลอื่นแล้ว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๔๑๙/๒๕๖๖)

การก่อสร้างอาคารที่ติดกับเขตที่ดินของบุคคลอื่นโดยผนังของอาคารบางส่วนมีระยะห่างจากเขตที่ดินน้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร เป็นการก่อสร้างอาคารที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร แม้ว่าอาคารพิพาทจะถูกขายให้บุคคลอื่นไปแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็มีหน้าที่เข้าไปตรวจสอบและดำเนินการกับอาคารพิพาทตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารได้

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/mGGefr>

๑.๕ แนวทางการปฏิบัติราชการกรณีผู้ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่สั่งให้รื้อถอนอาคาร (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๔๖๐/๒๕๖๖)

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายให้ผู้ก่อสร้างอาคารโดยฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารดำเนินการรื้อถอนอาคารภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้ว หากไม่มีการรื้อถอนอาคารตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นย่อมมีอำนาจยื่นคำขอฝ่ายเดียวโดยทำเป็นคำร้องต่อศาล ขอให้ศาลมีคำสั่งจับกุมและกักขังบุคคลซึ่งมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือดำเนินการหรือจัดให้มีการรื้อถอนอาคารดังกล่าวได้เอง ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ใช้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าวย่อมเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/cHKlw8>

๑.๖ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารตึกแถว และข้อพิจารณาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในกรณีมีการฝ่าฝืนกฎหมายเรื่องที่ว่าง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๕๔๔/๒๕๖๖)

เมื่อตามสภาพข้อเท็จจริงที่ปรากฏเห็นได้อย่างชัดเจนว่าอาคารพิพาท มีลักษณะเป็นตึกแถวตามข้อ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงต้องมีที่ว่าง ระหว่างด้านข้างของอาคารกับเขตที่ดินข้างเคียงกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร ตามข้อ ๓๔ วรรคหก ของกฎกระทรวงดังกล่าว และจะต้องมีที่ว่างด้านหลัง อาคารกว้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร เพื่อใช้ติดต่อกันโดยไม่ให้มีส่วนใด ของอาคารยื่นล้ำเข้าไปในพื้นที่ดังกล่าว และห้ามก่อสร้างอาคาร รั้ว กำแพง หรือสิ่งก่อสร้างอื่นใดในบริเวณที่ว่างดังกล่าว เว้นแต่การสร้างบันไดหนีไฟ ภายนอกอาคารที่ยื่นล้ำไม่เกิน ๑.๔๐ เมตร ตามข้อ ๓๔ วรรคสอง และวรรคห้า ของกฎกระทรวงเดียวกัน เมื่อมีการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมาย ดังกล่าว แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยมีคำสั่งให้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารพิพาทระงับการกระทำ หรือดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลงอาคารดังกล่าวให้ถูกต้อง หรือดำเนินการหรือจัดให้มีการรื้อถอน อาคารที่ก่อสร้างโดยไม่ถูกต้องดังกล่าวตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้วแต่กรณี กรณีย่อมเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องปฏิบัติ

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/fwtpUU>

๑.๗ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการพิจารณาใช้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาคารกรณีกฎหมายมีการแก้ไขภายหลังจากที่มีการออกใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารแล้ว และข้อพิจารณาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในกรณีมีการฝ่าฝืนกฎหมายเรื่องระยะห่าง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๗๐๐/๒๕๖๖)

ในการพิจารณาว่าอาคารได้ก่อสร้างโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือไม่ ต้องพิจารณาตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่มีการขออนุญาตและได้รับการอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ด้วยเหตุนี้เมื่อในขณะที่มีการออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารที่มีลักษณะเป็นตึกประเภทอาคารอยู่อาศัยรวม ไม่มีกฎหมายใดกำหนดให้อาคารดังกล่าวเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ แม้ในภายหลังจะมีการยกเลิกกฎหมายเดิมและมีกฎหมายใหม่ออกมาใช้บังคับแทนโดยกำหนดให้อาคารอยู่อาศัยรวมเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ กรณีก็หาไม่ผลให้อาคารดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายใหม่ไม่

ตามข้อ ๕๐ วรรคหนึ่ง (๒) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดไว้ว่าให้อาคารที่มีความสูงเกิน ๙ เมตร แต่ไม่ถึง ๒๓ เมตร ผ้นหรือระเบียบต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า ๓ เมตร และตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕๔ กำหนดว่า อาคารด้านชิดที่ดินเอกชน ช่องเปิดประตู หน้าต่าง ช่องระบายอากาศ หรือริมระเบียง สำหรับชั้น ๓ ขึ้นไป หรือสูงเกิน ๙ เมตร ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า อาคารพิพาทมีความสูง ๑๔.๙๘ เมตร เมื่อมีการก่อสร้างระเบียงและกันสาดโดยมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดินน้อยกว่า ๓ เมตร จึงเป็นการไม่ชอบ แม้ต่อมาได้มีการแก้ไขตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยมีการก่อสร้างราวกันตกเพื่อแยกการใช้ออกเป็นกันสาดและระเบียง แต่เมื่อปรากฏว่าราวกันตกดังกล่าวมีความสูงประมาณ ๑ เมตร เท่านั้น ซึ่งผู้พักอาศัยยังคงสามารถออกไปใช้ประโยชน์จากระเบียงได้ ดังนั้น ระเบียงดังกล่าวจึงยังคงมีสภาพเป็นระเบียงอยู่เช่นเดิม ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ใช้อำนาจตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ดำเนินการหรือจัดให้มีการรื้อถอนระเบียงดังกล่าวภายในระยะเวลาอันสมควร จึงถือได้ว่าเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/tMBGAG>

๒.

**แนวทางการปฏิบัติราชการจาก
คดีพิพาทเกี่ยวกับการบริหารงาน
บุคคลภาครัฐ**

๒. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลภาครัฐ

๒.๑ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการแจ้งการครบกำหนดที่จะมีสิทธิขอรับการประเมินเพื่อเลื่อนระดับให้สูงขึ้น (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๕๒/๒๕๖๖)

เมื่อกฎหมายและคำสั่งมอบหมายหน้าที่ไม่ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่แจ้งให้พนักงานส่วนตำบลทราบว่าพนักงานส่วนตำบลรายใดมีคุณสมบัติที่จะยื่นคำขอรับการประเมินเพื่อเลื่อนระดับให้สูงขึ้น ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลไม่แจ้งผู้ฟ้องคดีว่ามีคุณสมบัติที่จะยื่นคำขอรับการประเมินเพื่อเลื่อนระดับให้สูงขึ้น จึงไม่เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/0lzwJL>

๒.๒ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการแต่งตั้งหัวหน้าพยาบาล (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๑๕๘/๒๕๖๖)

ปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจพิจารณาให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพยาบาล โดยไม่จำเป็นต้องผูกพันกับความเห็นลำดับรายชื่อบุคคลตามที่อยู่ว่าราชการจังหวัดเสนอเท่านั้น หากเห็นว่ารายชื่อลำดับที่เสนอมายังมีเหตุผลและข้อมูลที่ไม่ถูกต้องครบถ้วน ปลัดกระทรวงสาธารณสุขย่อมมีอำนาจที่จะพิจารณาไม่ให้ความเห็นชอบหรือพิจารณาเป็นอย่างอื่นได้ ฉะนั้น เมื่อข้อเท็จจริงลำดับรายชื่อบุคคลที่อยู่ว่าราชการจังหวัดเสนอปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนแต่งตั้ง โดยผู้ฟ้องคดีได้รับการคัดเลือกลำดับที่ ๑ และนาง ศ. ได้รับการคัดเลือกลำดับที่ ๒ นั้น ยังมีเหตุผลและข้อมูลไม่ครบถ้วน สมควรที่ต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงผลการคัดเลือกดังกล่าว เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาล การที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาทบทวนความเหมาะสมของบุคคลที่เข้ารับการคัดเลือกในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพยาบาล แล้วเห็นควรแต่งตั้งนาง ศ. ซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนและได้รับการยอมรับจากเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลมากกว่าผู้ฟ้องคดี ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพยาบาล จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/jEkR7J>

๒.๓ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการนับระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ กรณีลาศึกษาต่อต่างประเทศ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๓๑๑/๒๕๖๖)

การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา เข้าลักษณะนิยามศัพท์คำว่า “ศึกษา” ตามนัยข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการฝึกอบรมตามหลักสูตรของทางราชการหรือตามที่ส่วนราชการจัดขึ้น อันเป็นข้อยกเว้นให้นับรวมเป็นระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่กำหนดไว้ในคุณสมบัติเพื่อคำนวณเวลาตามเกณฑ์การประเมินเพื่อพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ (สบ ๒) กรณีจึงต้องฟังว่าในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีไปศึกษาต่อ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมีภาระงานและได้ปฏิบัติหน้าที่สอนหรือมีชั่วโมงสอนประจำวิชาหนึ่งวิชาใด ดังนั้น เมื่อผลจากการไม่นับช่วงเวลาดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ การที่ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอาจารย์ (สบ ๒) จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/mpfXYh>

๒.๔ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปถือศีลและปฏิบัติธรรมตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๒๕๓/๒๕๖๖)

การไปถือศีลและปฏิบัติธรรมตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยสภาพย่อมไม่ใช่ผลงานในด้านการเรียนการสอนในการประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้คะแนนในส่วนนี้ ดังนั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้รับคะแนนเต็มด้านจริยธรรมและการทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม แต่หากได้คะแนนน้อยหรือไม่ได้คะแนนในรายการประเมินอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนการเรียนการสอน ผู้ฟ้องคดีก็จะได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กำหนดและไม่มีสิทธิได้เลื่อนเงินเดือน ดังนั้น การที่คณะกรรมการประเมินได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีด้านผลงานในด้านการเรียนการสอน ๐ คะแนน และเมื่อรวมผลการประเมินผลการปฏิบัติงานในส่วนอื่น ๆ ประกอบกับผลการประเมินด้านพฤติกรรม/คุณลักษณะส่วนบุคคลแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนรวมทั้งสิ้นร้อยละ ๔๙.๔๐ คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุงและไม่ได้เลื่อนเงินเดือน จึงเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๒.๕ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนในระหว่างที่ข้าราชการตำรวจถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๔๖/๒๕๖๖)

แม้ข้าราชการตำรวจที่ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ แล้วต่อมาศาลได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว และหน่วยงานได้มีคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการแล้ว จะถือว่าเป็นกรณีมีเหตุที่ผู้มีอำนาจจะพิจารณาสั่งเลื่อนเงินเดือนให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นโดยอาศัยเหตุผลเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายได้ แต่หากในรอบปีที่ผ่านมาหรือรอบครึ่งปีที่ผ่านมา ข้าราชการตำรวจผู้นั้นไม่มีผลการปฏิบัติราชการ กรณีก็ย่อมไม่สามารถเสนอขอเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายได้

๒.๖ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการรับสมัครคัดเลือกกรณีมีเหตุพิเศษที่ไม่ต้องสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ดูแลเด็ก (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๓๒๒/๒๕๖๖)

เมื่อประกาศองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การรับสมัครคัดเลือกกรณีมีเหตุพิเศษไม่ต้องสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ดูแลเด็ก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ระบุคุณสมบัติว่ามีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาทุกสาขาวิชาเอก หรือทางอื่นที่ ก.ท. กำหนดเป็นคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งนี้ ประกาศดังกล่าวมิได้กำหนดว่าผู้ที่สมัครเข้ารับการคัดเลือกจะต้องสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีทางการศึกษาทุกสาขาวิชาเอกเท่านั้น เพียงแต่ระบุว่าต้องมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาทุกสาขาวิชาเอกเท่านั้น กรณีจึงต้องแปลความว่า แม้ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกไม่สำเร็จการศึกษาทางการศึกษาทุกสาขาวิชาเอกในระดับปริญญาตรี แต่หากสำเร็จการศึกษาทางการศึกษาทุกสาขาวิชาเอกในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ก็ถือว่าเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขของประกาศรับสมัครแล้ว ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป และสำเร็จการศึกษาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา จึงถือเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าคุณสมบัติปริญญาตรีทางการศึกษาทุกสาขาวิชาเอก ผู้ฟ้องคดีจึงมีคุณสมบัติการศึกษาตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งครูผู้ดูแลเด็กตามที่กำหนดไว้ทุกประการ มติไม่เห็นชอบให้บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งครูผู้ดูแลเด็ก จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/7YfbIC>

๓.

**แนวทางการปฏิบัติราชการจาก
คดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด**

๓. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด

๓.๑ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเข้าทำประโยชน์ในที่ดินที่ถูกเวนคืนโดยมิได้มีการจ่ายเงินค่าทดแทน (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อผ. ๒๗๐/๒๕๖๖)

พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงจะสร้างทางหลวงแผ่นดินฯ มีผลเพียงทำให้กรมทางหลวงมีอำนาจเข้าไปทำการอันจำเป็นเพื่อกำหนดเขตที่ดินที่ประสงค์จะเวนคืน แต่มิได้ทำให้ที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ซึ่งอยู่ในแนวทางหลวงตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐ จนกว่ากรมทางหลวงจะได้ดำเนินการออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเวนคืนที่ดิน และดำเนินการแจ้งการเข้าครอบครองที่ดินให้แก่เจ้าของที่ดินทราบตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ต้องเวนคืนตกเป็นของรัฐ เมื่อที่ดินของผู้ฟ้องคดีถูกเขตเวนคืนตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินฯ แต่ไม่ปรากฏว่าอธิบดีกรมทางหลวงได้ปิดแจ้งการเวนคืนให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินพิพาทในขณะนั้นทราบ อีกทั้งไม่พบเอกสารหลักฐานในการจ่ายเงินค่าทดแทนให้กับเจ้าของทรัพย์สิน จึงไม่ทำให้ที่ดินดังกล่าวตกเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐ ดังนั้น การที่กรมทางหลวงดำเนินการก่อสร้างขยายทางหลวงแผ่นดินรุกล้ำเข้าไปในที่ดินของผู้ฟ้องคดีโดยไม่ได้รับความยินยอม ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการใช้ประโยชน์ในที่ดิน อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี กรมทางหลวงจึงต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/2jzztO>

๓.๒ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเรียกให้เจ้าหน้าที่ชุดใช้ ค่าสินไหมทดแทนกรณียาสูญหายจากห้องยา (คำพิพากษา ศาลปกครองสูงสุดที่ อผ. ๔๐/๒๕๖๖)

เมื่อสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มียาสูญหายไปจากห้องยาเกิดจากความหละหลวม และความบกพร่องของกองเภสัชกรรมที่ไม่มีการวางมาตรการหรือกลไกในการควบคุมดูแลตรวจสอบทรัพย์สินของทางราชการในห้องยา ซึ่งหากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและหน้าที่ได้กำหนดมาตรการหรือวางระบบการรักษาความปลอดภัยในการดูแลรักษาทรัพย์สินของทางราชการไว้อย่างรัดกุมแล้ว ความเสียหายดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้น หรือแม้หากเกิดความเสียหายขึ้น ก็จะไม่เสียหายมาก จึงสมควรหักส่วนแห่งความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐออกร้อยละ ๕๐ ของค่าเสียหายที่เกิดขึ้น และเมื่อการทุจริตทำให้มียาสูญหายไปโดยไม่สามารถระบุให้ชัดเจนได้ว่าเจ้าหน้าที่ในกลุ่มงานใดเป็นผู้จงใจทุจริต กรณีจึงไม่อาจพิจารณาได้ว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ในกลุ่มใดเป็นผู้ก่อภัยย่นไปกว่ากัน แต่เมื่อพิจารณาถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมแล้ว เห็นว่า มีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา กลุ่มผู้ควบคุมกำกับดูแลการใช้ยา และกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งแต่ละกลุ่มต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในจำนวนที่เท่ากัน

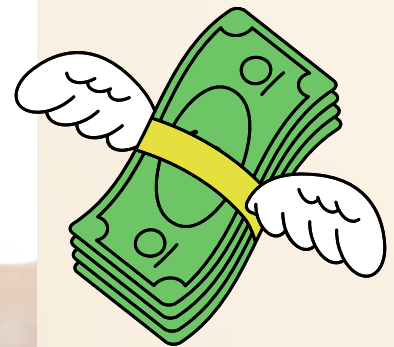
อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/cKaJKe>

๓.๓ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่โดยการอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๖๗/๒๕๖๖)

หากหน่วยงานของรัฐที่เสียหายจะใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่โดยการอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ต้องออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชำระค่าสินไหมทดแทนไม่เกินสิบปีนับแต่วันทำละเมิดตามมาตรา ๔๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่หน่วยงานของรัฐได้ออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากความรับผิดทางละเมิดตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ภายหลังเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันทำละเมิด ก็ไม่เป็นผลทำให้อายุความสะดุดหยุดลงเนื่องจากคดีได้ขาดอายุความไปก่อนแล้ว

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/zbuch5>

๓.๔ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับอายุความการออกคำสั่ง แก้ไขจำนวนค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อผ. ๙๔/๒๕๖๖)

คำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่หน่วยงานของรัฐ เป็นคำสั่งทางปกครองที่หน่วยงานของรัฐผู้ออกคำสั่งอาจใช้มาตรการบังคับทางปกครอง โดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นและขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินแก่ตนได้ การออกคำสั่งเช่นนี้จึงเป็นการกระทำในฐานะเจ้าหน้าที่ได้กระทำการอื่นใดอันมีผลเป็นอย่างเดียวกันกับการฟ้องคดีเป็นเหตุให้อายุความการใช้สิทธิเรียกร้องสะดุดหยุดลงตามมาตรา ๑๙๓/๑๔ (๕) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นับตั้งแต่วันที่คำสั่งนั้นมีผลใช้ยันต่อเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบ อันทำให้ระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนหน้านี้ไม่นับเข้าในอายุความ และต้องเริ่มนับอายุความใหม่ตั้งแต่วันที่คำสั่งมีผลตามมาตรา ๑๙๓/๑๕ แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน ดังนั้น อายุความสองปีตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และสิบปีตามมาตรา ๔๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในการออกคำสั่งใหม่ของหน่วยงานของรัฐที่เสียหายเพื่อแก้ไขจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนที่ให้เจ้าหน้าที่ต้องชำระ ให้เป็นไปตามความเห็นของกระทรวงการคลัง จึงเริ่มนับใหม่นับแต่วันที่คำสั่งเดิมถูกเพิกถอนหรือสิ้นผลบังคับลงด้วยเงื่อนไขหรือด้วยเหตุอื่น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ ๕๙๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ คำสั่งดังกล่าวจึงมีผลใช้บังคับต่อผู้ฟ้องคดีนับตั้งแต่วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป อายุความจึงสะดุดหยุดลงนับแต่วันดังกล่าว และเมื่อไม่ปรากฏว่าคำสั่งดังกล่าวถูกเพิกถอนหรือสิ้นผลบังคับลง อันจะเป็นเหตุให้เริ่มนับอายุความใหม่ ดังนั้น การออกคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๙๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม คำสั่งสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ ๕๙๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากเดิมจำนวน ๓๑,๐๒๒.๐๖ บาท เป็นเงินจำนวน ๖๒,๐๔๔.๑๓ บาท ตามความเห็นของกระทรวงการคลัง จึงมิได้เป็นการใช้สิทธิเรียกร้องเมื่อพ้นอายุความแต่อย่างใด

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/kvP67b>

๕.

**แนวทางการปฏิบัติราชการจาก
คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง**

๔. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

- แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเลิกสัญญาจ้างพนักงานจ้างตามภารกิจ กรณีมีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีค่าเฉลี่ยของผลการประเมินติดต่อกัน ๒ ครั้ง ต่ำกว่าระดับดี (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๘๐/๒๕๖๖)

แม้ว่าพนักงานจ้างตามภารกิจรายใดจะมีผลการปฏิบัติงานโดยค่าเฉลี่ยของผลการประเมินติดต่อกัน ๒ ครั้ง ต่ำกว่าระดับดี และนายกองค้การบริหารส่วนตำบลเห็นควรพิจารณาเลิกจ้างก็ตาม แต่ก่อนที่นายกองค้การบริหารส่วนตำบลจะสั่งเลิกจ้างได้นั้น ต้องเสนอความเห็นให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเห็นชอบก่อน หากดำเนินการออกคำสั่งไปก่อนที่จะได้รับความเห็นชอบดังกล่าว ย่อมเป็นกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นฝ่ายประพฤติดิสัญญาเสียเอง

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/CidK4z>

๕.

**แนวทางการปฏิบัติราชการจาก
คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์
และสวัสดิการ**

๕. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับ สิทธิประโยชน์และสวัสดิการ

๕.๑ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับสิทธิการได้รับสิทธิให้นำ หลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้าน (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๒๔/๒๕๖๗ (ประชุมใหญ่))

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ มีเจตนารมณ์ช่วยเหลือข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัย อันเนื่องมาจากทางราชการเป็นเหตุให้ข้าราชการผู้นั้นต้องเดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ ซึ่งไม่มีที่พักอาศัยเป็นของตนเองและทางราชการไม่สามารถจัดที่พักอาศัยให้ โดยกำหนดให้ข้าราชการดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการ แต่สิทธิได้รับค่าเช่าบ้านดังกล่าวเป็นสิทธิที่มีเงื่อนไขบังคับหลังอันเป็นเหตุให้สิ้นสิทธิหรือเป็นเหตุให้สิทธิการได้รับค่าเช่าบ้านต้องระงับไป กล่าวคือ หากต่อมาภายหลังความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัย อันเนื่องมาจากทางราชการเป็นเหตุเช่นว่านั้นได้ระงับไปแล้ว ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นย่อมสิ้นสิทธิที่จะได้รับค่าเช่าบ้านต่อไป สิทธิในการได้รับค่าเช่าบ้านจึงไม่มั่นคงถาวรตลอดไปจนถึงวันที่ข้าราชการผู้นั้นเกษียณอายุราชการ และเมื่อการใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกต่อทางราชการได้นั้น มีเงื่อนไขประการหนึ่งคือ จะต้องเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ดังนั้น การที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอนุมัติให้นำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อ มาเบิกค่าเช่าบ้านแล้วต่อมาทางราชการได้จัดที่พักอาศัยให้ ความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยอันเนื่องมาจากทางราชการเป็นเหตุจึงระงับสิ้นไปแล้ว สิทธิที่จะนำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อมาเบิกค่าเช่าบ้านจึงต้องระงับไปด้วย

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/1uo5Jm>

๕.๒ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการจ่ายเงินตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๗๖/๒๕๖๖)

กรณีที่คู่สมรสของข้าราชการได้ใช้สิทธิขอรับเงินค่ารักษาพยาบาลตามสิทธิของตนจากหน่วยงานอื่นแล้ว แต่ไม่ได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานดังกล่าว ย่อมเป็นกรณีที่ไม่เข้าลักษณะของบุคคลในครอบครัวตามนัยมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ต้องห้ามมิให้ข้าราชการใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลของบุคคลในครอบครัวตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว เมื่อข้าราชการผู้นั้นใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลของคู่สมรสต่อหน่วยงานทางปกครองต้นสังกัด หน่วยงานทางปกครองจึงต้องจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของคู่สมรสให้กับข้าราชการผู้นั้นตามสิทธิ

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/i8Kbxxk>

๕.๓ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาล ของคู่สมรสซึ่งมีสิทธิประกันสังคม (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อร. ๖๐/๒๕๖๖)

เมื่อคู่สมรสของพนักงานส่วนท้องถิ่นไม่ได้ใช้สิทธิขอรับประโยชน์ทดแทน
กรณีเจ็บป่วยจากสำนักงานประกันสังคมตามสิทธิของตน แต่พนักงานส่วนท้องถิ่น
ได้นำใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาลของคู่สมรสมาเบิกกับหน่วยงานต้นสังกัด
ของตน กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่า คู่สมรสของพนักงานส่วนท้องถิ่นยังไม่ได้รับเงิน
ค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น ที่จะมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาล ดังนั้น
การไม่อนุมัติเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของคู่สมรสจึงชอบ
ด้วยกฎหมายแล้ว

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/iQ49aV>

๕.๔ แนวทางการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเพิกถอนคำสั่งอนุมัติเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้บริหารและเงินค่าตอบแทนพิเศษ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๒๙๙/๒๕๖๖)

ในการเพิกถอนคำสั่งอนุมัติเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้บริหารและรับเงินค่าตอบแทนพิเศษที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ถือเป็นคำสั่งทางปกครองที่ให้ประโยชน์ซึ่งเป็นการให้เงิน จึงต้องคำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์อันเกิดจากคำสั่งทางปกครองดังกล่าวกับประโยชน์สาธารณะประกอบกันด้วยตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ดังนั้น การที่มีการเพิกถอนคำสั่งอนุมัติดังกล่าวย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่มิคำสั่งโดยที่ไม่คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับคำสั่ง จึงย่อมถือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/fqQvxJ>

ขอความกรุณาร่วมตอบ
แบบสอบถามด้านล่าง
เพื่อนำไปปรับปรุงเนื้อหา
ในโอกาสต่อไป

<https://tinyurl.com/2ap5tghz>

อ่านเนื้อหาฉบับสมบูรณ์ได้ ที่นี่

<https://is.gd/oHZ4D9>

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายประพัฒน์ ต้นสุวรรณนนท์ เลขานุการสำนักงานศาลปกครอง
นายเจตน์ สถาวรสีลพร รองเลขานุการสำนักงานศาลปกครอง

จัดทำโดย

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง

ความเป็นธรรม คือ ภารกิจของเรา

สำนักงานศาลปกครอง
๑๒๐ หมู่ที่ ๓ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐
โทร. ๐๒-๑๔๑๑๑๑๑